

Br. Innocenty Maria Wójcik OFMConv

Porady duchowe

WYDAWNICTWO
OJCÓW FRANCISZKANÓW
NIEPOKALANÓW 2022

Przygotował:
o. Ryszard M. Żuber OFMConv

Można drukować:
o. Grzegorz M. Bartosik OFMConv, prowincjał
Warszawa, 28 lipca 2022 r. L. dz. 316/22

© Copyright by Wydawnictwo Ojców Franciszkanów Niepokalanów 2022

ISBN 978-83-7766-244-1

Skład i druk:
Wydawnictwo Ojców Franciszkanów Niepokalanów
Paprotnia, ul. O. Maksymiliana Kolbego 5, 96-515 Teresin
tel. 46 864 22 08
e-mail: wydawnictwo@niepokalanow.pl
www.wydawnictwo.niepokalanow.pl

Zamiast wstępu

Teksty br. Innocentego, które z nadzieją oferujemy Czytelnikom, zawierają wybrane porady i zachęty z jego konferencji i artykułów, a przede wszystkim z listów do osób szukających u Niego duchowej pomocy i mądrych wskazówek w różnych sytuacjach życiowych. Ten wielki duchem i skromny w zachowaniu Brat rzeczywiście był kierownikiem duchowym wielu dusz i serc ludzkich. Jak mało kto przenikał je promieniami miłości i dobroci Niepokalanej – jak zwykł mawiać. I chociaż nie miał kursów ani wykształcenia pedagogicznego czy psychologicznego, to miał coś w sobie niezwykłego, gdyż przełożeni Niepokalanowa już w 1957 roku powierzyli Mu wychowywanie młodych Braci w tym największym klasztorze. Jako pomocnik mistrza nowicjatu w rzeczywistości stał się dla nich najbliższym przewodnikiem do świętości na drodze rad ewangelicznych i to w wydaniu rycerza Niepokalanej – św. Maksymiliana M. Kolbego. Nic więc dziwnego, że wiele wskazówek Brata ma swe odniesienia do wzoru i nauki tego Świętego – założyciela Rycerstwa i Niepokalanowów, a nade wszystko nauczyciela i apologetę wiary Chrystusowej.

W wybranych tekstach każdy z nas znajdzie dla siebie duchową pomoc i utwierdzenie w miłości do Jezusa i Jego Niepokalanej Matki. Z każdej rady Br. Innocentego bije dobroć i życzliwość dla człowieka, którego traktuje z wielkim szacunkiem i nie pozostawia bez wsparcia modlitwą.

Dla dobrego skorzystania z rad Brata niektóre teksty skrócono, pozbawiono osobistych odniesień (np. imion) oraz pominięto wskazywanie dokładnych źródeł tekstów św. Maksymiliana, z których korzystał Br. Innocenty. Zachowano układ chronologiczny, gdyż w większości rad Brat porusza bardzo różne zagadnienia. Ich selekcja utrudniałaby medytację.

Mam nadzieję, że niniejsza publikacja nie tylko przybliży nam niezwykłą postać Br. Innocentego z Niepokalanowa, ale przybliży

*nas do Jezusa i Jego Niepokalanej Matki. Brat również tego pragnął
i pragnie dla każdego z nas.*

O. Ryszard M. Żuber OFMConv

* * *

Różaniec to drogocenna perła wyjęta z Ewangelii i podana nam przez Kościół jako skarb, którym posługując się dobrze przejdziemy przez życie i osiągniemy zbawienie wieczne. Składa się na niego modlitwa podana nam przez Pana Jezusa: *Ojczy nasz...* oraz pozdrowienia Gabriela, od Boga: *Zdrowaś Maryja*. Każdy dziesiątek kończy się uwielbieniem Przenajświętszej Trójcy: *Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu...*

Odmawiając te najpiękniejsze modlitwy, rozważamy najpiękniejsze tajemnice naszej wiary, prawdy objawione przez Pana Jezusa o naszym odkupieniu, tj. życia, męki i chwały Jezusa i Maryi.

Modlitwa różańcowa jest odpowiednia dla wszystkich ludzi. Dziecko może ją odmawiać, bo tajemnice jej pełne prostoty i wdzięku podnoszą jego duszę przez Niepokalaną do Boga i rozwijają w nim znajomość prawd wiary. Również uczony i geniusz zgłębiając się modlitwą w tajemnicach różańcowych znajdzie w nich nieocenione skarby mądrości i dobroci Bożej. Im więcej będzie je zgłębiał tym więcej światła i siły zaczerpnie, choć nigdy nie zabraknie mu treści nie wyczerpie wszystkiego, bo tajemnice Boże są nieskończone. (1964 r.)

* * *

Różaniec jest modlitwą zwycięstwa łaski nad naturą. Zwycięstwa Niepokalanej nad szatanem. Zwycięstwa naszego nad grzechem i złym światem, który do grzechu wiedzie...

W ostatnich czasach częste zjawienie się Niepokalanej, np. w Lourdes, w Gietrzwałdzie, w Fatimie przypominają o modlitwie różańcowej. Niepokalana ukazuje się z różańcem, zachęca i prosi, aby nie zaniedbywać codziennego odmawiania różańca. W Fatimie Franusiowi obiecała niebo. „Tylko przed tym musi jeszcze wiele razy odmówić różaniec”. (1964 r.)

* * *

Idea naszego Założyciela O. Maksymiliana, którą tak gorliwie przyjął nasz Ks. Prymas, jest ideą każdej szlachetnej duszy polskiej, zwłaszcza zakonnej. Pragnienia naszej Matuchny Niebieskiej są naszymi, choć bardzo nieudolnymi, pragnieniami, bo chcemy jak najbardziej Ją miłować, tą miłością zapalać innych i pełnić Jej wolę na każdy dzień. Akt oddania się Matce Bożej w niewolę miłości za Kościół jest ogromnie ważny dla całego narodu i poszczególnej duszy, ale to dopiero początek dzieła. Teraz Niepokalana pragnie, abyśmy w życiu codziennym ten akt praktykowali, pogłębiali, a nigdy nie zaprzeczali uczynkami. Sami tego nie potrafimy wykonać. Z Niepokalaną wykonamy to doskonale i owoce będą wspaniałe, najmiłsze naszemu Ojcu w niebie. (9.05.1966 r.)

* * *

Droga rycerko Niepokalanej,

Zapewne Niepokalana dopuściła to cierpienie, aby jeszcze bardziej przytulić do swego Niepokalanego Serca i dzielić się skarbnicami swej miłości. Często przez takie okoliczności bardziej upodobamy się do Niepokalanej miłością ofiarną i pomagamy innym do zbliżenia się do Niej. Spodziewam się, że z pomocą Niepokalanej dobrze wykorzystujesz swą chorobę, cierpienie i pobyt w szpitalu jako prawdziwa Jej rycerka. Cierpliwością, miłością, dobrocią jako odblaskiem dobroci Niepokalanej możesz zdobywać dla umiłowanej i Królowej inne dusze, które by Ją na zawsze miłowały. (10.09.1968 r.)

* * *

Co do oddania się Niepokalanej, to jest bardzo ważna i pożyteczna rzecz. Warto ją stale pogłębiać przez modlitwę, czytanie i akty miłości. Oddanie się Niepokalanej, za przykładem Pana Jezusa, raz uczynione jest ważne na całe życie o ile go nie odwołamy. W praktyce, ponieważ jesteśmy słabi i zmienni, dobrze jest często je ponawiać, choćby myślą, aktem strzelistym, jednym we-

zwaniem Jej słodkiego Imienia. To bardzo nas łączy z Nią jako narzędzia z ręką Mistrza i upodabnia do tej Matki Pięknej Miłości. Cokolwiek Jej oddamy Ona to przyjmuje i jako już swoje ofiaruje Panu Jezusowi czyste i nieskalane. Pan Jezus znów podnosi to do godności swojej i ofiaruje Ojcu jako dar godny Jego Majestatu. W ten sposób czyni i wszystkie akty nasze stają się najmiłszą ofiarą Bogu przez Niepokalaną. Tak uczył o. Maksymilian Kolbe. (10.09.1968 r.)

* * *

Kto oddał się Niepokalanej całkowicie, na własność, ten cały ze wszystkim należy do Niej. Ona go umiłuje jako swe dziecko i chce się posłużyć jako narzędziem, swym rycerzem, rycerką, dla uświęcenia dusz. Naszym więc dążeniem jest starać się we wszystkim wypełniać Jej wolę, do Niej się upodabniać, sprawiać Jej radość przez nasze czynności, prace, rozrywkę, odpoczynek, czy akty pobożności. Gdy nas kto prosi o modlitwę, przysługę, pomoc lub sami spostrzegamy potrzeby innych, wtedy przyjmijmy to jako głos Niepokalanej i usłużmy Jej w bliźnich naszych. Takie akty są najbardziej zgodne z bezgranicznym oddaniem się Niepokalanej. Ona tak czyniła i pragnie by Jej dzieci, rycerki Ją naśladowały. Im bardziej Ją umiłujemy jak dzieci swą Matkę i z wielką prostotą ze wszystkim do Niej będziemy się zwracać tym więcej będziemy korzystać z Jej przebogatyh skarbów łaski i dopomóżemy wielu duszom do zbawienia. Mówmy Jej o wszystkim co nas cieszy i niepokoi. Ona najlepiej zrozumie. Nie martw się trudnościami, ale je powierzaj swej najlepszej Niebieskiej Matce, która Cię bardzo miłuje. Bądź radosna i ufaj, a Niepokalana poprowadzi Cię najpiękniejszą drogą życia aż do domu Ojca w niebie. (10.09.1968 r.)

* * *